

Na handbiku k moři

Skupina devíti handbikerů a jednadvaceti pomocníků ze Sportovního klubu vozíčkářů Praha letos v létě absolvovala 420 kilometrů po cyklostezce Alpe Adria Radweg. Cestu z rakouského Salcburku až do italského přímořského městečka Grado, lemovanou dechberoucí přírodou, korunovalo koupání v mořských vlnách.

Text: TOMÁŠ MIKO
Foto: JITKA KREJČOVÁ

Tak velkolepou cestu s handbiky jsme si přáli v našem outdoorovém oddílu podniknout již dlouho. Když nám náš kamarád vozíčkář, srdcem sportovec, a nepřekonatelný handbiker Jirka Čelaud vyprávěl o svém putování po této cyklostezce, bylo jasné, co letos podnikneme...

Z původního plánu maximálně 15 dobrodruhů se ve finále chystalo k cestě 30 cyklistů. Před organizátory této akce, Janem Malíkem a Jitkou Burianovou, stál nelehký úkol. Vymyslet logistický plán pro tři desítky účastníků – vedle devíti handbikerů také pro dobrovolníky a rodinné doprovody na kolech.

Pro cestu jsme zvolili ubytování v kempech. U většiny z nich platí, že nebývají bezbariérové, pokud však máte partu schopných dobrovolníků a asistentů, dají se lehce zvládnout mnohé překážky. Tak jsme se 20. července sešli v Campingu Schloss Aigen nedaleko města Salcburku, kde začala pouť do italského Grada na břehu Jaderského moře.

Přesun věcí mezi kempy byla palčivá otázka, kterou bylo třeba vyřešit již první večer. Pro mnohé z nás představoval vlastní vůz jakousi jistotu v podobě suchého místa a bezpečného úložiště. Cestu jsme naplánovali na devět dní, z toho osm na

kolech. Denně nás čekalo 50 až 60 kilometrů, večer se auta převážela 120 kilometrů. Celé dny nás na cestě jistily dvě dodávky, řidiči balili kemp a večer stavěli stany.

PRVNÍ KILOMETRY

V sobotu 21. července se od Salcburku vydáváme rozdělení do několika skupin směrem na jihovýchod. Trasa nás vede údolím řeky Salzach (v překladu Salice), údolí je lemováno nádhernými štíty Salcburských Alp, které jsou vidět i přes zamračené počasí. Jedeme proti proudu řeky, na začátku nás tedy čeká několikrát prudké stoupání. Ukázalo se, že zde

Majestátní hory za zády a cesta k moři před sebou.

ještě není Alpe Adria Radweg tak dobře značená, závěr dne tedy přinesl bloudění. Všichni jsme se ale v kempu Landhaus Camping Kastenhof nakonec sešli a mohli tak sdílet dojmy z první etapy. Bylo jasné, že mořské pobřeží budeme chytit za každou cenu dobyt.

Druhý den na nás čeká cesta k městu Bad Gastein, které leží v národním parku Hohe Tauern neboli Vysoké Tatry. O poutavé výhledy je postaráno, k tomu nám cestu zpestřil zhruba dva kilometry dlouhý Klammtunnel, který nás dostal až do krásného údolí Gasteintal, v němž se nachází mnoho lázeňských destinací a několik lyžařských středisek. Naše obavy z deště se nenaplnily a krom pár kapek jsme dojeli do kempu Berthof Camping v suchu.

AUTOVLAKEM ZA LEPŠÍM POČASÍM

V pondělí před námi stojí překonání Alpského masivu v čele s horou Gamskarlsplitz (2833 m n. m.). Počasí se horší a i největší otužilci výpravy na sebe začínají vrstvit teplosvětlé oblečení. Jediným rozumným způsobem překonání alpských vrcholů se ukázalo využití autovlaku, na který jsme naložili celou karava-

nu a proklouzli skrz osm kilometrů dlouhý tunel do města Mallnitz.

Na kola znovu nasedáme už za výrazně vyšších teplot a přišlo také 45 kilometrů převážně z kopce. Při prvním sjezdu dosahovali nejodvážnější borci rychlosti až 70 km/h. Do města Spittal an der Drau, kde jsme nocovali v Draufuss Campingu, ale našestřít dorazili všichni v pořádku.

Dalších 40 kilometrů absolvujeme podél řeky Drávy. Jakkoliv alpské údolí skýtá překrásné výhledy, ve Vysokých Tatrech to platí dvojnásob.

Celá výprava čítala tři desítky lidí – samotných cyklistů i asistentů, kteří pomohli tam, kde to samostatně dát nešlo.

Písečná mořská pláž – cíl dosažen!

Do pedálů se šlapalo za všech okolností...

Na konci nás čeká město Villach, dopravní uzel na cestě skrz Rakousko. A také báječný bezbariérový Seehof Camping. Počasí už zároveň nasadilo jižní parametry, a tak mnozí z nás uvítali možnost koupání v přilehlém jezeře.

ÚCHVATNÁ ŽELEZNIČNÍ STOPA

Nadchází nejdelší a zároveň nejužší část našeho dobrodružství, celkem 115 kilometrů! První stoupání nahradilo od italských hranic prakticky stále klesání a 70kilometrová

Pro cestu jsme zvolili ubytování v kempech. U většiny z nich platí, že nebyvají bezbariérové, pokud však máte partu schopných dobrovolníků a asistentů, dají se lehce zvládnout mnohé překážky.

cesta snů, což vůbec není přehnaný výraz. Trasa vede po staré železniční trati Pontebanna z roku 1878, která však byla v roce 1985 vyřazena z provozu a na jejím místě vznikla úchvatná cyklostezka. Protíná krátké i delší tunely a překonává nádherné staré železniční mosty vedoucí z jednoho břehu průzračné řeky Felly na druhý.

Celou trasu lemují překrásné skály s nespočtem vodopádů. Nechybějí ani zachovalé železniční stanice, z nichž by cyklisté neměli minout bývalé nádraží Chiusaforte, které je dnes stylovou kavárnou. Jednou kaňkou na cestě by mohla být nečekaná překážka v podobě několika schodů. I to jsme však jako parta s našimi dobrovolníky a ochotnými cyklisty překonali.

Dvě noci jsme tady strávili na jednom místě – v kempu Ai Pioppi. Krásné koupání v Lago di Cavazzo představovalo vytožený odpočinek, navíc jsme si nenechali ujít pravou italskou večer v historickém městečku Venzone.

S ALPAMI ZA ZÁDY

Od hor je to k moři po rovině už jen necelých 100 kilometrů. V cestě nám stálo ještě historické město Udine, kde nám organizátoři zařídili noc v hotelu. To naše těla ocenila, ale i tak jsme se shodli, že k této cestě spání v kempech patří, a těšili se na další noc ve stanu.

V sobotu přišel den s velkým D. Velké vedro panovalo již od rána, to nás na posledních 50 kilometrech hnalo ještě více k vytoženému cíli a zchlazení v Jaderském moři. Cesta vede malebnými italskými vesnicemi, nekonečnými lány kukuřice,

Dobrodruha nezastaví ani drobné defekty.

slunečnic a vinné révy. Dokonce nás zavedla do městečka Palmanova, jež je zapsáno v seznamu UNESCO. V takovém vedru a tak blízko cíli však nebyl čas si historii vychutnat.

Vítežství! Grado je typické středomořské městečko s plážemi plnými turistů a ne zrovna čistým mořem, v nás ale pro tu chvíli vzbuzovalo dojem nejkrásnějšího místa na světě. Vytoužená koupel a speciální vozík, který pomohl i vozíčkářům vychutnat si zasloužené zchlazení, přípitky sladkým aperolem a nadšená objektivní lidé, kteří za sebou zanechali 420 kilometrů. Nešlo však jen o našlapané kilometry, ale především o překonání překážek, sdílení radosti, nervozity, úžasu a vypětí ve skvělé partě lidí.

Poslední noc jsme strávili v kempu Aquileia. Pak už jen závěrečné balení a rozloučení. Cestou zpět auty podél cyklostezky nám došlo, co jsme dokázali... Když jsme to zvládli my, tak ty můžeš taky! o

Alpe Adria

Cyklistická trasa Alpe Adria je 420 km dlouhá cyklostezka z rakouského Salcburku přes Alpy do italského města Grado na břehu Tersiského zálivu v Jaderském moři.

Většina trasy vede mimo silniční provoz, k čemuž využívá také mosty a tunely zrušené železniční tratě. Cestou lze využít ubytování v kempech, ceny se během sezony pohybují okolo osmi eur za dospělou osobu, čtyř eur za stan a čtyř eur za automobil.

Oficiální stránky cyklostezky (v angličtině, němčině a italském): www.alpe-adria-radweg.com
Na internetu lze také dohledat řadu osobních zkušeností českých cyklistů.